

Pondelok 3. týždňa v Cezročnom období: zjednotení s koreňom, zjednotení s Kristom

Komentár na pondelok 3.
týždňa v Cezročnom období.
„Ak sa kráľovstvo vnútorne
rozdelí, také kráľovstvo nemôže
obstáť, a ak sa dom vnútorne
rozbije, taký dom nebude môcť
obstáť“. Jedným zo spôsobov,
ako dosiahnuť túto jednotu s
Bohom, je byť veľmi verný a
denne sa modliť za pápeža a za
Cirkev.

Evanjelium (Mk 3, 22-30)

Zákonníci, čo prišli z Jeruzalema, hovorili:

„Je posadnutý Belzebulom“ a:
„Mocou kniežaťa zlých duchov vyháňa zlých duchov.“

On si ich zavolať a hovoril im v podobenstvách:

„Ako môže satan vyháňať satana? Ak sa kráľovstvo vnútorne rozdelí, také kráľovstvo nemôže obstáť, a ak sa dom vnútorne rozbije, taký dom nebude môcť obstáť. Ak satan povstane proti sebe samému a je rozdelený, nemôže obstáť, ale je s ním koniec. Nik nemôže vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže, až potom mu vyplieni dom. Veru, hovorím vám: Ľuďom sa odpustia všetky hriechy i rúhania, ktorými by sa rúhali. Kto by sa však rúhal Duchu

Svätému, tomu sa neodpúšťa naveky,
ale je vinný večným hriechom.“

Lebo hovorili:

„Je posadnutý nečistým duchom.“

.....

Komentár

V dnešnom evanjeliu rozjímame o postoji nášho srdca. Zákonníci videli Ježišove veľké zázraky a počuli jeho učenie. Napriek tomu Ho obviňujú, že tieto zázraky robí z moci satana. Ich postoj je taký, že sa stavajú nad Pána. Nepoznáme dôvod ich odmietnutia, ale môžeme ho vytušiť: Ježišovo poslanstvo nie je to, čo očakávajú, radšej zostávajú pripútaní k vlastnému učeniu, zámerom či plánom. A to ich vedie k odmietnutiu Boha.

Aj vy a ja sa niekedy môžeme správať ako zákonníci. Možno nie priamym odmietnutím, ale tým, že v sebe popierame jeho učenie. Môže sa stať, že si myslíme, že nejaké učenie Cirkvi je príliš tvrdé, a radšej zostaneme pripútaní k vlastným názorom, alebo že nechceme urobiť niečo, čo od nás žiada Boh, a radšej sa držíme riešenia, ktoré je pre nás príjemnejšie, ale ktoré nie je tým, čo chce Boh.

Cesta kresťana je cestou nasledovania Krista. Niekedy je táto cesta namáhavá, ale práve v tom spočíva šťastie. Robiť to, čo odo mňa chce Boh, zjednotiť sa s jeho vôľou a prijať ju, aj keď to niečo stojí. To je cesta lásky.

Tento mesiac sme prežívali oktávu za jednotu kresťanov. Aby sme dosiahli jednotu kresťanov, musíme byť predovšetkým veľmi zjednotení s koreňom, s Ježišom. A spôsob, ako to

dosiahnuť, je modlitba, keď poznáme Božiu vôľu pre každého jedného z nás.

Preto postoj, ktorý musíme často podnecovať, je odpúšťať si osobné hriechy. Kto neuznáva, že zhrešil, neodpúšťa sám sebe a zostáva pripútaný k vlastnému presvedčeniu, ktoré nie je Božím presvedčením. Pápež František na audiencii 27. augusta 2014 povedal: „Boh chce, aby sme rástli vo svojej schopnosti prijímať samých seba, odpúšťať si, milovať sa, aby sme sa čoraz viac podobali tomu, ktorý je spoločenstvo a láska“.

Nemôžeme sa zachrániť sami, potrebujeme Božiu milosť. Ak odmietneme Božiu pomoc, nekonečnú Božiu lásku k nám, nemôžeme dosiahnuť svätosť. Spása totiž nie je zaslúžená odmena za celoživotný boj, ale nezaslúžený dar, ktorý Boh dáva tým, ktorí sa Ho

snažia milovať. Ak človek odmieta pomoc Ducha Svätého, odmieta tento Boží dar, ktorý je jeho vlastnou spásou.

Svätý Josemaría často opakoval výrok *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam* („Všetci spolu s Petrom k Ježišovi cez Máriu“), aby všetci kresťania mali jednu vôľu, jedno srdce, jedného Ducha. Snažme sa byť vždy úzko spojení s Bohom prostredníctvom modlitby. Jedným zo spôsobov, ako dosiahnuť túto jednotu, je byť vždy veľmi verný a denne sa modliť za pápeža a za Cirkev.

Pablo Erdozáin // Daniel Watson
- Pexels

dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-to-3/
(07.08.2025)